

Arrest

nr. 250 384 van 4 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 5 juni 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 14 juni 2019 om internationale bescherming. Op 2 juni 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Salvador. Voor uw vertrek woonde u afwisselend in San Salvador en Santa Tecla. U bent sinds 1995 samen met G. Y. R. G. (...) doch jullie woonden niet samen. Samen met haar heeft u twee zoons: J. C. (...) en L. A. (...) (op bijlage bij hun moeder). U leidde de drankenhandel van uw ouders in San Martin, Ilopango en Soyapango.

Uw jongste zoon L. (...) ging op 5 april 2019 na school samen met enkele vrienden skateboarden op een veld in zijn kolonie. Daar werd hij aangesproken door drie bendeleden van de MS. Eén van deze mannen, P. (...) genaamd, toonde zijn wapen en liet uw zoon en zijn vrienden hun hemden naar omhoog doen opdat hij kon controleren of ze tekeningen of tatoeages hadden die verwezen naar een andere bende. Ze namen de gsm van één van zijn vrienden af om te controleren of er geen foto's op stonden die verwezen naar de bende 18. Wanneer de bendeleden zagen dat er in de gsm niets verwees naar een andere bende, gaven ze de gsm terug aan de vriend van uw zoon. Tegen uw zoon zeiden ze dat ze hem goed kenden, waarop zij wezen naar zijn woning. Vervolgens lieten ze uw zoon en zijn vrienden gaan.

Een week later werd uw zoon L. (...) opnieuw tegengehouden door P. (...). Dit keer zei hij dat hij hem wilde inlijven als 'postvatter'. Dit is een soort bewaker om de buurt in de gaten te houden. Ook wilde P. (...) dat uw zoon renta voor hem zou innen in winkels. Sindsdien kwam L. (...) niet meer naar buiten. Uw oudste zoon J. (...) werd zenuwachtig door de situatie. Dit was de concrete aanleiding voor u om het land te verlaten.

Ondertussen betaalde u in uw winkel in Ilopango en in uw winkel in San Martin sedert drie jaar renta in de vorm van twee bakken sterke drank per week aan zowel de bende MS als aan de bende 18. Soms vroegen de bendeleden er ook geld. Vanaf januari 2019 betaalde u 45 dollar renta per week in uw winkel in Soyapango, opnieuw zowel aan de MS als aan de bende 18, omdat u bestellingen leverde in de gebieden van zowel de MS als de 18 in deze gemeente.

In mei 2019 werd u door leden van de bende 18 tegengehouden buiten uw zaak in Soyapango. Ze plaatsten een wapen tegen uw hoofd en zeiden dat u een verklikker was omdat u ook in het gebied van MS kwam. Ze dreigden ermee u te vermoorden indien ze u terug zouden zien in de sector. Hierop besloot u om al uw zaken te sluiten.

Tevens loopt er in El Salvador een rechtszaak tegen een bendelid van de MS die uw gsm had gestolen. Nadat uw gsm was gestolen ging u naar het dichtstbijzijnde politiekantoor met de vraag of zij uw gsm konden recupereren. De politie stelde u voor aangifte te doen maar dit wilde u niet omdat u gewoon uw gsm terug wilde en verder geen problemen wenste. Daarop heeft de politie een akte van diefstal opgesteld. De autoriteiten hebben via gps uw gsm gelokaliseerd, en wilden dat u met hen mee ging naar de dader zodat u kon zien wie uw gsm had gestolen. Zo geschiedde. Dezelfde dag van de diefstal werd de man die uw gsm had gestolen aangehouden. Echter, later hebben ze hem vrijgelaten en kreeg u op 1 april 2019 een oproepingsbrief van het parket om op 24 mei 2019 te komen getuigen voor de rechtbank.

Tijdens de zitting op 1 april 2019 was de man die uw gsm had gestolen niet aanwezig. Hij werd door de rechter bij verstek veroordeeld. Buiten de rechtbank werd u die dag bedreigd door een vriend van de beklaagde. Hij zei u dat u zou worden gedood indien hij u nog eens bij de rechtbank zou zien.

Op 4 juni 2019 vertrok u met uw kinderen en hun moeder uit El Salvador. Na een tussenstop in Madrid arriveerden jullie op 5 juni 2019 in België. Op 14 juni 2019 dienden u en de moeder van uw kinderen hier een verzoek om internationale bescherming in.

Indien u zou terugkeren naar El Salvador vreest u dat u zou worden vermoord door bendeleden. In hoofde van uw jongste zoon L. A. (...) vreest u hetzelfde. Voor uw oudste zoon J. C. (...) vreest u dat hij het slachtoffer zou worden van algemene criminaliteit en gevisieerd zou worden door bendes die jongeren rekruteren.

U legt de volgende documenten neer: een identiteitskaart op uw naam dd. 23 mei 2019, een paspoort op uw naam dd. 12 april 2019, een geboorteakte op uw naam, een geboorteakte op naam van G. Y. R. G. (...), een geboorteakte op naam van uw zoon J. C. (...), een geboorteakte op naam van uw

zoon L. A. (...), drie vliegtuigtickets, twee bagagelabels, een bundel internetartikels, een printscreen van een opsporingsbericht van J. B. (...), een printscreen van een bericht over de verdwijning van uw buurman E. (...), kopieën van twee documenten over de registratie en licenties van uw handelszaken in Illopango en Sant Martin, twee identificatiekaarten voor de belastingen op uw naam, een kopie van een dagvaarding van de vrederechtbank in San Salvador dd. 30 augustus 2019 en een kopie van een dagvaarding van het parket in San Salvador dd. 1 april 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u niet politiek actief bent en dat u nooit lid bent geweest van een bende (CGVS, p. 10). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn gevolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of

vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden van zowel de MS als van de 18 (CGVS, p. 15) en de gevolgen daarvan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. Er moet vooreerst worden vastgesteld dat u steeds bent ingegaan op hun vraag om renta te betalen waardoor u ongestoord uw werk kon verderzetten in de gebieden van beide bendes, zonder verdere problemen te hebben (CGVS, p. 15). Bovendien geeft u aan dat u zowel met de bende 18 als MS onderhandeld heeft over het bedrag van de renta (CGVS, p. 15). Ook is het een keer gebeurd dat u het geld niet had voor de twee bendes (CGVS, p. 16). U verklaart echter dat u gewoon de woensdag daarop kon betalen (CGVS, p. 16). Met betrekking tot de gevolgen van de afpersingen op uw leefomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat u kon rondkomen van het salaris dat u zich uitkeerde – met name 700 dollar (CGVS, p. 9) – en dat u behoorlijk wat spaargeld had. Immers, hiermee betaalde u vier keer 1100 dollar voor jullie reis naar België (CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen kan dus ook niet worden afgeleid dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Er moet dan ook worden vastgesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

Wat betreft het voorval waarbij u werd bedreigd door leden van de bende 18, dient opgemerkt te worden dat het hier een voorwaardelijke dreiging betreft aangezien ze u zeiden dat ze u niet meer wilden terugzien in die sector (CGVS, p. 12 & 19). Hierop sloot u alle filialen van het bedrijf (CGVS, p. 6 & 18) waardoor er kan worden van uitgegaan dat u bent ingegaan op de eis van de bende.

Tevens dient er gewezen te worden op uw verklaring dat u na de sluiting van uw bedrijf geen contact meer heeft gehad met de bende 18, noch met MS in verband met genoemde afpersingen en bedreigingen (CGVS, p. 19 & 20).

In de context van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat u nabij de rechtbank werd bedreigd door een vriend van het bendelid van de MS die uw gsm had gestolen (CGVS, p. 13 & 20). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat het ook hier een voorwaardelijke bedreiging betreft. De persoon die u bedreigde zei namelijk dat hij u zou doden indien hij u nog eens in de rechtbank zou zien (CGVS, p. 13 & 20). Nergens uit verklaringen blijkt echter dat u hierna bent teruggekeerd naar die rechtbank. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u hierna geen problemen meer heeft gekend met deze bende.

Verder dient opgemerkt te worden dat u betreft dit voorval niets heeft laten optekenen in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Geconfronteerd met het voorgaande verklaart u dat u dit toen niet heeft vermeld omdat u toen nog geen documenten in uw bezit had die deze problemen konden aantonen (CGVS, p. 22). Desalniettemin liet u op de DVZ optekenen dat bendeleden hadden geprobeerd om uw zoon te rekruteren (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Nochtans had u daar op dat moment ook geen documenten van die dit asielmotief zouden kunnen aantonen. Met deze vaststelling geconfronteerd antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat u hiervan geen aangifte kon doen in El Salvador omdat uw kinderen in dat geval zouden worden ontvoerd of gedood (CGVS, p. 22). Wanneer u vervolgens nogmaals drie keer wordt geconfronteerd met bovenstaande vaststelling antwoordt opnieuw niet op de vraag, herhaalt u dat u de bewijzen nog niet had op het moment van het interview en dat de zaken nog liepen en voegt u eraan toe dat het de advocaat in El Salvador was die de documenten heeft verstuurd via uw vriend (CGVS, p. 22). Er kan nochtans van een verzoeker worden verwacht dat hij vanaf het begin van de asielprocedure alle asielmotieven kenbaar maakt aan de asielinstanties. Zeker aangezien u verklaart dat u vreest te worden gedood omwille van die aangifte van uw gestolen gsm (CGVS, p. 20). Dit nalaten ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Bovendien getuigt uw gedrag na de bedreiging buiten de rechtbank geenszins van een ernstige vrees in uw hoofde. U verklaart namelijk dat u in de daaropvolgende dagen tijdelijke jobs uitoefende met vrienden (CGVS, p. 21). U geeft aan dat u deze tijdelijke jobs deed om nog wat geld te kunnen genereren om op zijn minst te kunnen overleven (CGVS, p. 21). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u had voldoende spaargeld om uw reis te financieren, met name vier keer 1100 dollar (CGVS, p. 14). Uw verklaring dat u uw laatste dagen in El Salvador nog moest werken om te kunnen overleven (CGVS, p. 21), kan dan ook niet overtuigen.

Wat betreft uw verklaringen dat P. (...) uw jongste zoon probeerde in te lijven bij de bende MS (CGVS, p. 11; CGVS G. Y. R. G. (...) dd. 12/02/2020, p. 9 & 10), dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van deze verklaringen wordt ondermijnd door verschillende tegenstrijdigheden, opmerkelijkheden en onwetendheden..

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw opeenvolgende verklaringen niet te rijmen zijn met de verklaringen van de moeder van uw zoons. De moeder van L. (...) verklaart op het CGVS namelijk dat toen P. (...) uw zoon voor de eerste keer ontmoette, hij deze meteen wilde rekruteren als postvatter (CGVS moeder L. (...), p. 10). Uzelf daarentegen legt hier geen verklaringen over af wanneer u vertelt over de eerste ontmoeting tussen L. (...) en P. (...) (CGVS, p. 11). Aangezien de rekruteringspoging(en) van P. (...) één van de twee redenen is waarom u El Salvador heeft verlaten (CGVS, p. 11 & 12), ondermijnt dit nalaten de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Verder verklaart de moeder van L. (...) dat zowel de eerste als de tweede keer dat uw zoon P. (...) tegenkwam er geen concrete afspraken werden gemaakt om voor de bende te gaan werken (CGVS moeder L. (...), p. 19). Ook weet zij bijvoorbeeld niet of uw zoon een gsm zou krijgen om zijn werk als postvatter te doen (CGVS moeder L. (...), p. 19). Er dient opgemerkt te worden dat dit elementaire zaken zijn die zeker aan bod zouden komen wanneer een bendelid iemand probeert aan te werven en dat uw zoon zijn moeder hierover zou hebben verteld.

Ook verklaart de moeder van L. (...) dat de jongeren die worden gerekruteerd door bendes doorgaans kinderen zijn die een gebrek aan aandacht krijgen van hun ouders of waarvan de alleenstaande moeder ook nog eens werkt (CGVS (...), p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw zoons niet in dit profiel passen. Zo geeft G. (...) aan dat ze is gestopt met werken sinds ze zwanger was van haar zoon, besteedde ze tijd aan hen en was ze altijd thuis zodat zij op hun gemak konden zijn (CGVS (...), p. 16).

Vervolgens dient er vastgesteld te worden dat de enige naam die de moeder van uw zoons kent van leiders of aanvoerders van MS in uw kolonie de bijnaam "P. (...)" is. Van de andere leiders of personen onder het gezag van P. (...) verklaart zij geen namen te kennen (CGVS moeder L. (...), p. 17 & 18). Over P. (...) zelf heeft zij verder weinig concrete informatie kunnen geven. Zo verklaart zij dat het enige wat zij over P. (...) weet is dat hij betrokken was bij de moord op de zoon van H. A. (...) en dat ze dit van nieuwsberichten weet (CGVS moeder L. (...), p. 17). Er dient geconcludeerd te worden dat het vreemd is dat zij zo weinig informatie kan geven over de baas van de bende MS in haar wijk - die sedert jaren aanwezig was in haar buurt en persoonlijk jullie zoon probeerde te rekruteren (CGVS moeder L. (...), p. 9 & 10).

Daarnaast valt het gedrag van G. (...) en L. (...) na deze rekruteringspogingen niet in overeenstemming te brengen met de ernst van de verklaarde vrees. Zo ging uw zoon L. (...) nog tot eind april 2019 naar school en bleven hij en G. (...) in hun eigen huis wonen, terwijl de bendeleden wisten waar L. (...) woonde en naar school ging (CGVS (...), p. 9 & 19; CGVS, p. 11).

Ook zijn er geen concrete aanwijzingen dat L. (...) na de twee rekruteringspogingen zou zijn gezocht. G. (...) verklaart namelijk dat ze nooit benaderd is geweest door bendeleden die jullie zoon wilde rekruteren (CGVS (...), p. 17). Daarnaast legt u geen verklaringen af die er op wijzen dat L. (...) nog een derde keer zou zijn aangesproken.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de moeder van uw kinderen, G. Y. R. G. (...), met wie u een open relatie heeft (CGVS (...), p. 6), eveneens wordt besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Als slotsom dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald

profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw paspoort en uw geboorteakte bevatten informatie over uw identiteit die niet wordt betwist. De geboorteaktes van uw kinderen J. C. (...) en L. A. (...) bevatten enkel informatie over de identiteit van uw zoons. De geboorteakte van G. Y. R. G. (...) bevat alleen maar informatie over haar identiteit. De drie vliegtuigtickets en de twee bagagelabels geven enkel informatie over uw reisroute die evenmin ter discussie staat. De bundel internetartikels bevatten louter informatie over een aantal bendeleden. De naam 'P. (...)' wordt er echter nergens vermeld, zoals u nochtans laat uitschijnen (ontvangstbewijs documenten dd. 13.09.2019). De printscreen van een opsporingsbericht van J. B. (...) en de printscreen van een bericht over de verdwijning van uw buurman E. (...) tonen louter aan dat ze zijn verdwenen. De kopieën van twee documenten over de registratie en licenties van uw handelszaken in Illopango en Sant Martin tonen aan dat deze bedrijven op naam van uw moeder stonden en dat u de toestemming had om alcoholische dranken te verkopen doch ze bevatten geen informatie over de door u verklaarde problemen. De twee identificatiekaarten voor de belastingen op uw naam tonen enkel aan dat u in El Salvador uw belastingen betaalde. De kopie van een dagvaarding van de vrederechtbank in San Salvador dd. 30 augustus 2019 en de kopie van een dagvaarding van het parket in San Salvador dd. 1 april 2019 bewijzen tenslotte enkel dat u twee keer werd opgeroepen om zich aan te melden op een in de documenten bepaalde plaats en tijdstip doch kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 12 februari 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 8 april 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 e.v. van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens verwijt verzoeker het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) een beoordelingsfout.

Wat betreft zijn nood aan internationale bescherming omwille van bende-gerelateerde problemen en risico's, laat verzoeker het volgende gelden:

"1. Verzoekster heeft uitgelegd dat hij mei 2019 door leden van de bende 18 tegengehouden werd buiten uw zaak in Sovapango; dat zij een wapen tegen zijn hoofd plaatsten en zeiden dat hij een verklikker was omdat hij ook in het gebied van MS kwam. Ze dreigden ermee hem te vermoorden indien ze hem terug zouden zien in de sector. Hierop besloot hij om al uw zaken te sluiten.

Verzoekster heeft uitgelegd dat die beschuldiging te maken heeft met het feit dat hij in verschillende sectoren gecontroleerd door de twee maras aan te werken was en dat hij zich vaak tussen de sectoren verplaatste:

(...) (CGVS, p.12)

Wat dit incident betreft stelt het CGVS :

(...)

Volgens het CGVS zou verzoeker geen risico's lopen problemen te hebben met de mara 18 daar hij ingegaan is op de eis van de bende. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verzoeker echter proberen uit te leggen dat hij vreesde nieuwe problemen te hebben indien hij opnieuw aan het werk zou gaan in gelijke welke sector onder de controle van de mara 18:

"(...)" (CGVS. p-20)

Volgens ons is het aannemelijk dat verzoeker door zijn activiteiten en zijn veelvuldige verplaatsingen tussen sectoren onder de controle van de mara 18 en van de MS in de negatieve aandacht gekomen is van één bende die hem als een verklikker heeft beschouwen. Het feit dat hij met zijn professionele activiteit als grossist van sterke dranken gestopt is lijkt ons onvoldoende om aan te nemen dat de mara 18 wel degelijk zou geloven dat hij een verklikker nooit is geweest/geen verklikker meer is en dat dit "incident" gedaan is. Aangezien de strikte controle die uitgeoefend is door de benden is het verder aannemelijk dat verzoeker in geval van terugkeer, als hij opgemerkt is in een zone onder de controle van de mara 18 opnieuw problemen met die bende zou krijgen.

2. Wat betreft de rekruteringspoging door de bende MS waarvan zijn zoon de slachtoffer is geweest, meent het CGVS dat die niet geloofwaardig is omdat er tegenstrijdigheden bestaan tussen zijn verklaringen en de verklaringen afgelegd door de moeder van zijn zoon alsmede opmerkelijkheden en onwetendheden. Meer bepaald stelt het CGVS:

(...)"

-Verzoeker en de moeder van zijn zoon wensen de volgende opmerkingen te doen met betrekking tot dit deel van de motivering van de beslissing:

**Het CGVS haalt maar een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoeker en de moeder van zijn zoon. De omstandigheden waarin hun zoon P. (...) en twee andere bendeleden tegengekomen is zijn op een gelijkaardige manier beschreven door beide ouders. (CGVS Meneer, p.11, CGVS Mevrouw pp. 9-10) Alleen situeert Mevrouw de "rekruteringspoging" tijdens de eerste ontmoeting en Meneer tijdens de tweede ontmoeting. In dat verband is het ook belangrijk te onderlijnen dat noch Mevrouw noch Meneer de incidenten hebben meegemaakt. Verder leeft Meneer niet met de moeder van zijn kinderen noch met hen leeft. Hij was niet aanwezig toen L. (...) teruggekeerd is zijn ontmoeting met de maraleden. Mevrouw heeft hem de incidenten uitgelegd. Het kan niet uitgesloten zijn dat zij hem niet*

alle details heeft gegeven en dat Meneer niet alle details op een correcte manier heeft onthouden. Op zich lijkt die tegenstrijdigheid niet zwaarwichtig genoeg om de rekruteringspoging als ongeloofwaardig te beschouwen.

**Wat betreft het gebrek aan concrete afspraken blijkt uit de motivering van de beslissing dat het CGVS haar standpunt volgens hetwelk 'Er dient opgemerkt te worden dat dit elementaire zaken (ndlr: of L. (...) een gsm zou krijgen om zijn werk als postvatter te doen) zijn die zeker aan bod zouden komen wanneer een bendelid iemand probeert aan te werven en dat uw zoon u hierover zou hebben verteld, "helemaal niet staft. Het is dus een blote bewering/een vermoeden van het CGVS dat de mara tijdens de tweede ontmoeting noodzakelijkerwijze concrete afspraken had moeten doen. Loutere beweringen of vermoeden kunnen niet aanvaard worden als elementen om een negatieve beslissing te staven.*

**Wat betreft de motivering dat "Ook verklaart de moeder van L. (...) dat de jongeren die worden gerekruteerd door bendes doorgaans kinderen zijn die een gebrek aan aandacht krijgen van hun ouders of waarvan de alleenstaande moeder ook nog eens werkt (CGVS (...), p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw zoons niet in dit profiel passen." dient te worden opgemerkt dat het CGVS de verklaringen van de moeder van L. (...) niet op een gepaste manier heeft geïnterpreteerd. Zo heeft zij verklaard:*

"(...) (CGVS, p. 12)

Zij spreekt niet over het profiel van kinderen die de mara probeert te rekruteren maar over het profiel van de kinderen die de mara toetreden, wat niet hetzelfde is. Haar verklaringen sluiten niet uit dat de mara ook kinderen waaraan de ouders aandacht schenken proberen te rekruteren.

Verzoeker gaf de volgende uitleg met betrekking tot de redenen waarom de mara zijn zoon probeerde te rekruteren:

"(...) (CGVS, p.22)

**Wat betreft het feit dat de moeder van L. (...) weinig informatie over P. (...) kon geven dient te worden opgemerkt dat zij wel de evolutie van de aanwezigheid van de MS in haar wijk heeft beschreven alsmede sommige informatie heeft gegeven over de MS en de lokale leider ervan, namelijk P. (...) (CGVS, pp. 9, 13, 17, 18). Zij heeft nooit enige contact gehad met P. (...) -die zij trouwens nooit in werkelijkheid heeft gezien- of leden van zijn bende. Uit haar verklaringen blijkt dat zij informatie kreeg over de evolutie van hun aanwezigheid en de leden ervan voornamelijk via haar eigen observaties en door burens en geruchten die zij hoorden (CGVS, p.9) Het lijkt dus niet abnormaal dat zij niet in staat is om de hele biografie van P. (...) uiteen te zetten.*

**Wat betreft het feit dat L. (...) nog tot eind april naar school zou zijn geweest, stelt zijn ouders dat L. (...) nog een paar dagen naar school is gegaan en dat het daarna de Paasvakantie waren (Semana Santa) van 13 tot en met 22 april 2019' en dat hij na de Paasvakantie niet meer naar school is teruggekeerd.*

**Uit de COI Focus SALVADOR Situation sécuritaire de dato 15 juli 2019 blijkt dat rekrutering van (jonge) personen/kinderen door bendes degelijk plaats vindt in El Salvador. Volgens een onderzoek blijkt dat 1 persoon op 20 zich in 2018 gedwongen heeft moeten verplaatsen om zich te beschermen en dit, o.a., omwille van een gedwongen rekrutering door de maras. Uit een ander onderzoek met betrekking tot de redenen waarom personen zich binnen El Salvador verplaatsen blijkt dat 4,3% van de personen het doen omwille van een gedwongen rekrutering:*

(...) (COI Focus, pp.25-26)

Uit een verslag de dato 26 november 2018 van het International Crisis Group "Life Under Gang Rule in El Salvador"² blijkt dat jongens van twaalf jaar en ouder het belangrijkste doelwit zijn voor rekrutering (Boys aged twelve and older are prime targets for recruitment).

Het feit dat de MS L. (...), een jongen die 15 jaar oud was in april 2019 en die woonachtig was in een zone waar die mara actief was, trachtte te rekruteren is dus absoluut aannemelijk.

Her feit dat de familie het land heeft verlaten en dus niet ingegaan is om die rekruteringspoging kan voor zware problemen zorgen in geval van terugkeer naar El Salvador. Zo staat in de COI Focus SALVADOR Situation sécuritaire de dato 15 juli 2019 te lezen dat:

"(...)" (p.14)

We menen dus dat L. (...) en zijn familie risico's lopen geïsoleerd te worden door de MS in geval van terugkeer omdat L. (...) niet ingegaan is op de aanvraag van de MS. Een aanduiding dat de familie risico's loopt is dat de broer van de moeder van L. (...) met wie zij samenwoonde en die een aanvraag tot internationale bescherming in België heeft ingediend stelt bedreigd te zijn geweest door leden van de MS naar aanleiding van de problemen die L. (...) met de MS heeft gehad."

Daarnaast meent verzoeker dat ook zijn verblijf in het buitenland aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande geweldsdaaden. Hij verwijst wat dit betreft naar – en citeert uit – de COI Focus "Salvador. Retour au pays des ressortissants" van 12 juli 2019 en deze van 9 januari 2020 en voegt daar nog het volgende aan toe:

“Enkel de IOM meldt dat zij geen weer hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes, maar ook deze organisatie erkent dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij zich er niet verplaatsen (A, pp. 17-18). Daarboven stelt de IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders (B, p. 11). Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor personen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond:

(...) (B, p. 9)

Daarnaast stelt Mevrouw Veronica Reyna, dat de personen die terugkeren zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen, maar zij voegt er wel aan toe dat er een verhoogd risico bestaat indien blijkt dat hun koopkracht verbeterd is. Dit is ook het standpunt van Mevrouw Karla Rodriguez en een onderzoeker van de UCA (B, p. 20). Dit risico wordt ook bevestigd door HRW. Dit is niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend risicoverhogend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoekende partij.

Dit is ook bevestigd door de recentste COI Focus van 09.01.2020 (stuk 3.b, p. 13):

« (...) »

*Het bestaan van een verhoogd risico in geval van terugkeer blijkt heel duidelijk uit de inhoud van het rapport van HRW, *Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse* van februari 2020 waarin er monitoring werd gedaan aan moorden en andere bedreigingen of aanvallen van personen die na een verblijf in het buitenland naar El Salvador gedeporteerd worden.*

Dit bevestigt de informatie van de Speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten die hernoemen Wordt in de COI Focus van 09.01.2020 (p. 12):

(...)

Die informatie toont aan dat het feit dat verzoeker en zijn familie in het buitenland zijn verbleven, in geval van terugkeer naar El Salvador, ook voor problemen met de maras kan zorgen. Dit element dient beschouwd te worden als een objectief element dat hun vrees en de risico's die zij in geval van terugkeer zouden lopen versterkt.”

Verzoeker voert ook aan dat er in El Salvador geen doeltreffende beschermingsmogelijkheden bestaan. Uit alle beschikbare informatie blijkt namelijk dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn, ofwel niet bereid zijn om daadwerkelijke bescherming te bieden aan personen die slachtoffer zijn van de bendes. Ter staving hiervan citeert hij uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, uit de COI Focus *“Salvador. Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari 2020, uit de COI Focus *“El Salvador. Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019 en uit het rapport *“Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse”* van Human Rights Watch van 5 februari 2020.

Ook laat verzoeker gelden dat er geen intern vluchtalternatief bestaat. Hij wijst erop dat hij en zijn familie niet tot de hogere sociale klassen behoren en dus niet in staat zijn om zich op een plaats te vestigen waar de bendes niet aanwezig zijn (beveiligde wijken) en dat uit de reeds aangehaalde informatie blijkt dat zij bij een hervestiging het voorwerp zullen uitmaken van een onderzoek door de daar aanwezige bendeleden. Ter staving hiervan citeert hij nog uit het hierboven reeds aangehaalde rapport van Human Rights Watch, dat volgens hem bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is.

Ten slotte voert verzoeker het volgende aan ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing over de interpretatie van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet:

“1. In de beslissing meent het CGVS het geweld in El Salvador geen uitstaan heeft met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Het CGVS meent dat er geen gewapend conflict bestaat in El Salvador. Het CGVS verwijst verder naar het COI Focus over de veiligheidssituatie in Salvador de dato 15 juni 2019 waaruit zou blijken dat "het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viserend." Volgens het CGVS heeft "dit type geweld bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Het CGVS stelt verder dat "het geweld gekenmerkt wordt door gemeenschappelijke criminaliteit (...)" en dat dit geweld "kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw. (...) Het CGVS stelt dan nog dat: "Hoewel de situatie in El Salvador geer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

2. Die laatste stelling is echter moeilijk te verzoenen met de informatie terug te vinden in de COI waarnaar het CGVS verwijst. Uit de COI blijkt inderdaad dat er meerdere bronnen van oordeel zijn dat er in Salvador wel degelijk sprake is van een gewapend conflict:

« (...) (...) »

In een Policy Brief van november 2018⁵ geciteerd in het COI heeft de GIWPS de situatie in El Salvador grondig onderzocht in het licht van de definitie van een gewapend conflict in het internationaal humanitair recht om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten dat ook in internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd:

« (...) »

In een artikel de dato 23 november 2019 gepubliceerd in het journal of International Humanitarian Legal Studies⁶ suggereert de auteur dat de situatie in El Salvador het gewapende conflict van het internationaal humanitair recht heeft bereikt:

(...)

In tegenstelling tot de stelling van het CGVS zijn er dus wel bronnen die van mening zijn dat de (on)veiligheidsituatie in El Salvador gekwalificeerd kan worden als zijnde een situatie van gewapend conflict (zelfs een situatie die kadert met de definitie van een binnenlands gewapend conflict van het gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève). Als gevolg bestaan er dus wel informatie waarvan afgeleid kan worden dat artikel 48/4, § 2 c) mogelijks wel van toepassing is op de heersende situatie in El Salvador.

3. Ook de stelling van het CGVS dat alleen mensen met een bepaald profiel gevisieerd zijn dient te worden genuanceerd.

In het "COI Focus SI Salvador situation sécuritaire" de dato 27 februari 2015 was het volgende te lezen:

**(...)" (p. 15 (typologie de la violence))

**(...)" (p. 17)

(...)" (pp. 19 en 20)

**(...)" (p. 27 résumé)

Uit die COI bleek duidelijk dat iedereen toen een risico liep blootgesteld te worden aan het geweld. Er was toen dus duidelijk sprake van willekeurig geweld in El Salvador.

Volgens ons is er geen aanwijzing dat de situatie anno 2020 drastisch veranderd is en El Salvador.

Uit het Crime and Safety Report van de Overseas Security Advisory Council van de US Department of State de dato 31 maart 2020⁷ blijkt dat de situatie nog steeds gekenmerkt wordt door Het wordt gekenmerkt door geweld tegen bekende doelwitten maar ook tegen "opportunistische" doelwitten.

(...)

In een artikel de dato 30 november 2019 gepubliceerd op de website "foreignpolicy.com" onder de titel "A Nation Held Hostage"⁸ beschrijft een situatie van wijdverspreid geweld waar niemand veilig is en iedereen het risico loopt te verdwijnen:

"(...)"

Ook In een verslag de dato 26 november 2018 van het International Crisis Group "Life Under Gang Rule in El Salvador" de dato 26 november 2018⁹ beschrijft een situatie waar iedereen in wijken van San Salvador het risico loopt geteisterd te worden door het geweld gepleegd door de mara : iedereen is veronderstelt de bandere te betalen en iemand die het niet zou doen zal de gevolgen daarvoor dragen:

"(...)"

Naast het feit dat er meerdere bronnen de situatie in El Salvador als een situatie van gewapend conflict kwalificeren blijkt ook uit meerdere bronnen dat er in El Salvador niet alleen sprake is van doelgericht geweld. Nemende verder in aanmerking dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld met moordcijfers zo hoog als in sommige door oorlog geteisterde landen menen we dat er voor burgers in El Salvador wel degelijk sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

4. Verder wensen we aan te kaarten dat de verzoeker en zijn familie persoonlijke omstandigheden tonen die het risico voor hen om slachtoffer te worden van het bendegeweld in vergelijking met andere Salvadoraanse burgers verhoogt:

-zij behoren niet tot de hogere klassen;

-zij hebben het land verlaten en zullen door de bendes onderzocht worden in geval van terugkeer, wat waarschijnlijk andere omstandigheden aan het licht zal brengen, zoals het feit dat zij in het buitenland verbleven, wat al de indruk zal geven dat zij over voldoende financiële middelen beschikken, hetgeen van hen een doelwit zal maken voor afpersing en het daarmee gepaard gaande geweld;

-de kinderen lopen meer risico's geteisterd te worden door het geweld omwille van het feit dat zij tieners zijn.^{10a}

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 12 februari 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus "Salvador. Retour au pays des ressortissants" van 17 december 2020 en de COI Focus "El Salvador. Situation sécuritaire" van 12 oktober 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker haalt verschillende gebeurtenissen aan als oorzaak voor zijn vlucht uit El Salvador. Zo wijst hij erop dat zijn jongste zoon twee keer werd aangesproken door bendeleden van de *Mara Salvatrucha* (MS). Een eerste keer zou een van de bendeleden zijn wapen hebben getoond en de jongste zoon van verzoeker en zijn vrienden hebben gecontroleerd of zij niet behoorden tot een andere bende. Ook zouden de bendeleden tegen de jongste zoon van verzoeker hebben gezegd dat ze hem goed kenden. Een tweede keer zou het bendelid dat zijn wapen had laten zien de jongste zoon van verzoeker opnieuw hebben tegengehouden en hebben gezegd dat hij hem wilde inlijven als postvatter en om *renta* te innen. Daarnaast haalde verzoeker aan dat hij sedert drie jaar *renta* betaalde aan zowel de bende 18 als MS. Verzoeker haalde ook aan dat in mei 2019 leden van de bende 18 met een wapen tegen zijn hoofd hadden gezegd dat hij een verklikker was omdat hij ook in het gebied van MS kwam en ermee hadden gedreigd dat ze hem zouden vermoorden als ze hem in de sector zouden terugzien. Verzoeker zou vervolgens al zijn zaken hebben gesloten. Ten slotte verklaarde verzoeker nog dat er in El Salvador een rechtszaak liep tegen een bendelid van de MS dat zijn gsm had gestolen. Dit bendelid zou bij verstek zijn veroordeeld. Op de dag van de zitting zou verzoeker buiten de rechtbank bedreigd zijn geweest door een vriend van de beklagde, die hem zei dat hij zou worden gedood indien hij hem nog eens bij de rechtbank zou zien.

Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn identiteitskaart, zijn paspoort, zijn geboorteakte, evenals de geboorteaktes van zijn twee zonen en van de moeder van zijn zonen, een bundel internetartikels, printscreens van een opsporingsbericht van J. B. en van een bericht over de verdwijning van zijn buurman, twee identificatiekaarten voor de belastingen, evenals fotokopieën van drie vliegtuigtickets, van twee bagagelabels, van twee documenten over de registratie en licenties van zijn handelszaken, van een dagvaarding van de vrederechtbank in San Salvador van 30 augustus 2019 en van een dagvaarding van het parket in San Salvador van 1 april 2019 neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'documenten').

De fotokopie van een dagvaarding van de vrederechtbank in San Salvador van 30 augustus 2019 en de fotokopie van een dagvaarding van het parket in San Salvador van 1 april 2019 kunnen aantonen dat verzoeker twee keer werd opgeroepen om zich aan te melden op een in de documenten bepaalde plaats en tijdstip. Hieruit kan evenwel niet blijken dat verzoeker buiten de rechtbank bedreigd werd door een vriend van de beklagde die hem zei dat hij zou worden gedood indien hij hem nog eens bij de rechtbank zou zien.

Over de overige door verzoeker neergelegde stukken wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Uw identiteitskaart, uw paspoort en uw geboorteakte bevatten informatie over uw identiteit die niet wordt betwist. De geboorteaktes van uw kinderen J. C. (...) en L. A. (...) bevatten enkel informatie over de identiteit van uw zoons. De geboorteakte van G. Y. R. G. (...) bevat alleen maar informatie over haar identiteit. De drie vliegtuigtickets en de twee bagagelabels geven enkel informatie over uw reisroute die evenmin ter discussie staat. De bundel internetartikels bevatten louter informatie over een aantal bendeleden. De naam 'P. (...)' wordt er echter nergens vermeld, zoals u nochtans laat uitschijnen (ontvangstbewijs documenten dd. 13.09.2019). De printscreen van een opsporingsbericht van J. B. (...) en de printscreen van een bericht over de verdwijning van uw buurman E. (...) tonen louter aan dat ze zijn verdwenen. De kopieën van twee documenten over de registratie en licenties van uw handelszaken in Illopango en Sant Martin tonen aan dat deze bedrijven op naam van uw moeder stonden en dat u de

toestemming had om alcoholische dranken te verkopen doch ze bevatten geen informatie over de door u verklaarde problemen. De twee identificatiekaarten voor de belastingen op uw naam tonen enkel aan dat u in El Salvador uw belastingen betaalde.”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De Raad besluit dat verzoeker een zekere inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoeker de volgende motieven van de bestreden beslissing over de door hem aangehaalde feiten van afpersing niet betwist:

“Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden van zowel de MS als van de 18 (CGVS, p. 15) en de gevolgen daarvan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. Er moet vooreerst worden vastgesteld dat u steeds bent ingegaan op hun vraag om renta te betalen waardoor u ongestoord uw werk kon verderzetten in de gebieden van beide bendes, zonder verdere problemen te hebben (CGVS, p. 15). Bovendien geeft u aan dat u zowel met de bende 18 als MS onderhandeld heeft over het bedrag van de renta (CGVS, p. 15). Ook is het een keer gebeurd dat u het geld niet had voor de twee bendes (CGVS, p. 16). U verklaart echter dat u gewoon de woensdag daarop kon betalen (CGVS, p. 16). Met betrekking tot de gevolgen van de afpersingen op uw leefomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat u kon rondkomen van het salaris dat u zich uitkeerde – met name 700 dollar (CGVS, p. 9) – en dat u behoorlijk wat spaargeld had. Immers, hiermee betaalde u vier keer 1100 dollar voor jullie reis naar België (CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen kan dus ook niet worden afgeleid dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Er moet dan ook worden vastgesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.”

Nu verzoeker niet betwist dat deze feiten en de gevolgen daarvan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat *a fortiori* deze feiten niet kunnen worden aangemerkt als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de bedreiging in mei 2019 door leden van de bende 18, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Wat betreft het voorval waarbij u werd bedreigd door leden van de bende 18, dient opgemerkt te worden dat het hier een voorwaardelijke dreiging betreft aangezien ze u zeiden dat ze u niet meer wilden terugzien in die sector (CGVS, p. 12 & 19). Hierop sloot u alle filialen van het bedrijf (CGVS, p. 6 & 18) waardoor er kan worden van uitgegaan dat u bent ingegaan op de eis van de bende. Tevens dient er gewezen te worden op uw verklaring dat u na de sluiting van uw bedrijf geen contact meer heeft gehad met de bende 18, noch met MS in verband met genoemde afpersingen en bedreigingen (CGVS, p. 19 & 20).”

Verzoeker acht het feit dat hij met zijn professionele activiteit als grossist van sterke dranken gestopt is onvoldoende om aan te nemen dat de bende 18 zou geloven dat hij nooit een verklikker is geweest of geen verklikker meer is en dat dit incident gedaan is. Hij betwist evenwel niet dat hij na de sluiting van zijn bedrijf geen contact meer heeft gehad met de bende 18 en brengt geen concrete elementen aan die erop zouden wijzen dat hij na het sluiten van zijn zaak nog steeds gevisieerd wordt door de bende 18. Voorts kan van verzoeker verwacht worden dat hij bij een terugkeer naar El Salvador een zekere mate van voorzichtigheid aan de dag legt en dat hij niet open en bloot terug handel gaat drijven in gebieden die door de bende 18 worden gecontroleerd.

Wat betreft de verklaringen van verzoeker dat hij in verband met een rechtszaak tegen een bendelid dat zijn gsm had gestolen buiten de rechtbank bedreigd zou zijn geweest door een vriend van dit bendelid, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat het ook hier een voorwaardelijke bedreiging betreft. De persoon die u bedreigde zei namelijk dat hij u zou doden indien hij u nog eens in de rechtbank zou zien (CGVS, p. 13 & 20). Nergens uit verklaringen blijkt echter dat u hierna bent teruggekeerd naar die rechtbank. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u hierna geen problemen meer heeft gekend met deze bende.

Verder dient opgemerkt te worden dat u betreft dit voorval niets heeft laten optekenen in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Geconfronteerd met het voorgaande verklaart u dat u dit toen niet heeft vermeld omdat u toen nog geen documenten in uw bezit had die deze problemen konden aantonen (CGVS, p. 22). Desalniettemin liet u op de DVZ optekenen dat bendeleden hadden geprobeerd om uw zoon te rekruteren (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Nochtans had u daar op dat moment ook geen documenten van die dit asielmotief zouden kunnen aantonen. Met deze vaststelling geconfronteerd antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat u hiervan geen aangifte kon doen in El Salvador omdat uw kinderen in dat geval zouden worden ontvoerd of gedood (CGVS, p. 22). Wanneer u vervolgens nogmaals drie keer wordt geconfronteerd met bovenstaande vaststelling antwoordt opnieuw niet op de vraag, herhaalt u dat u de bewijzen nog niet had op het moment van het interview en dat de zaken nog liepen en voegt u eraan toe dat het de advocaat in El Salvador was die de documenten heeft verstuurd via uw vriend (CGVS, p. 22). Er kan nochtans van een verzoeker worden verwacht dat hij vanaf het begin van de asielprocedure alle asielmotieven kenbaar maakt aan de asielinstanties. Zeker aangezien u verklaart dat u vreest te worden gedood omwille van die aangifte van uw gestolen gsm (CGVS, p. 20). Dit nalaten ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Bovendien getuigt uw gedrag na de bedreiging buiten de rechtbank geenszins van een ernstige vrees in uw hoofde. U verklaart namelijk dat u in de daaropvolgende dagen tijdelijke jobs uitoefende met vrienden (CGVS, p. 21). U geeft aan dat u deze tijdelijke jobs deed om nog wat geld te kunnen genereren om op zijn minst te kunnen overleven (CGVS, p. 21). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u had voldoende spaargeld om uw reis te financieren, met name vier keer 1100 dollar (CGVS, p. 14). Uw verklaring dat u uw laatste dagen in El Salvador nog moest werken om te kunnen overleven (CGVS, p. 21), kan dan ook niet overtuigen.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Aan verzoekers verklaringen dat een lid van de bende MS zijn jongste zoon wilde rekruteren, hecht de commissaris-generaal geen geloof omwille van verschillende *“tegenstrijdigheden, opmerkelijkheden en onwetendheden”*. De commissaris-generaal licht dit als volgt toe in de bestreden beslissing:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw opeenvolgende verklaringen niet te rijmen zijn met de verklaringen van de moeder van uw zoons. De moeder van L. (...) verklaart op het CGVS namelijk dat toen P. (...) uw zoon voor de eerste keer ontmoette, hij deze meteen wilde rekruteren als postvatter (CGVS moeder L. (...), p. 10). Uzelf daarentegen legt hier geen verklaringen over af wanneer u vertelt over de eerste ontmoeting tussen L. (...) en P. (...) (CGVS, p. 11). Aangezien de rekruteringspoging(en) van P. (...) één van de twee redenen is waarom u El Salvador heeft verlaten (CGVS, p. 11 & 12), ondermijnt dit nalaten de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Verder verklaart de moeder van L. (...) dat zowel de eerste als de tweede keer dat uw zoon P. (...) tegenkwam er geen concrete afspraken werden gemaakt om voor de bende te gaan werken (CGVS moeder L. (...), p. 19). Ook weet zij bijvoorbeeld niet of uw zoon een gsm zou krijgen om zijn werk als postvatter te doen (CGVS moeder L. (...), p. 19). Er dient opgemerkt te worden dat dit elementaire zaken zijn die zeker aan bod zouden komen wanneer een bendelid iemand probeert aan te werven en dat uw zoon zijn moeder hierover zou hebben verteld.

Ook verklaart de moeder van L. (...) dat de jongeren die worden gerekruteerd door bendes doorgaans kinderen zijn die een gebrek aan aandacht krijgen van hun ouders of waarvan de alleenstaande moeder ook nog eens werkt (CGVS (...), p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw zoons niet in dit profiel passen. Zo geeft G. (...) aan dat ze is gestopt met werken sinds ze zwanger was van haar zoon, besteedde ze tijd aan hen en was ze altijd thuis zodat zij op hun gemak konden zijn (CGVS (...), p. 16).

Vervolgens dient er vastgesteld te worden dat de enige naam die de moeder van uw zoons kent van leiders of aanvoerders van MS in uw kolonie de bijnaam “P. (...)” is. Van de andere leiders of personen onder het gezag van P. (...) verklaart zij geen namen te kennen (CGVS moeder L. (...), p. 17 & 18). Over P. (...) zelf heeft zij verder weinig concrete informatie kunnen geven. Zo verklaart zij dat het enige wat zij over P. (...) weet is dat hij betrokken was bij de moord op de zoon van H. A. (...) en dat ze dit van nieuwsberichten weet (CGVS moeder L. (...), p. 17). Er dient geconcludeerd te worden dat het vreemd

is dat zij zo weinig informatie kan geven over de baas van de bende MS in haar wijk - die sedert jaren aanwezig was in haar buurt en persoonlijk jullie zoon probeerde te rekruteren (CGVS moeder L. (...), p. 9 & 10).

Daarnaast valt het gedrag van G. (...) en L. (...) na deze rekruteringspogingen niet in overeenstemming te brengen met de ernst van de verklaarde vrees. Zo ging uw zoon L. (...) nog tot eind april 2019 naar school en bleven hij en G. (...) in hun eigen huis wonen, terwijl de bendeleden wisten waar L. (...) woonde en naar school ging (CGVS (...), p. 9 & 19 ; CGVS, p. 11).

Ook zijn er geen concrete aanwijzingen dat L. (...) na de twee rekruteringspogingen zou zijn gezocht. G. (...) verklaart namelijk dat ze nooit benaderd is geweest door bendeleden die jullie zoon wilde rekruteren (CGVS (...), p. 17). Daarmee legt u geen verklaringen af die er op wijzen dat L. (...) nog een derde keer zou zijn aangesproken."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten.

Waar hij opmerkt dat de commissaris-generaal maar een tegenstrijdigheid aanhaalt tussen zijn verklaringen en deze van de moeder van zijn zoon, beperkt hij zich tot het minimaliseren van de argumenten, zonder evenwel deze tegenstrijdigheid, die steun vindt in het administratief dossier, te ontkrachten. Hoewel verzoeker en de moeder van verzoekers zoon de incidenten niet zelf hebben meegemaakt, kan van hen worden verwacht dat zij dit bij de voorbereiding van hun persoonlijk onderhoud hebben doorgenomen met hun zoon en met elkaar en dat zij hierover gelijklopende verklaringen afleggen, temeer nu zij zich op dezelfde problemen beroepen en deze problemen voor hen de concrete aanleiding vormden om samen hun land van herkomst te verlaten. Overigens kan het gegeven dat er bij de eerste ontmoeting met het bendelid al dan niet reeds een poging tot rekrutering was moeilijk als een detail worden beschouwd.

Waar verzoeker opmerkt dat het een louter vermoeden van het CGVS is dat er concrete afspraken zouden worden gemaakt bij een poging tot aanwerving, wijst de Raad erop dat het aan verzoeker toekomt om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Zeker nu verzoeker niet het minste (begin van) bewijs voorlegt over de door hem voorgehouden rekruteringspoging kan van hem worden verwacht dat hij daar voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen over aflegt. In dit opzicht acht de Raad het niet onredelijk van de commissaris-generaal om ervan uit te gaan dat bij een (of twee) rekruteringspoging(en) door een bendelid concrete afspraken worden gemaakt over wat van de persoon die men wil rekruteren verwacht wordt.

Waar verzoeker opmerkt dat de commissaris-generaal de verklaringen van de moeder van zijn zoon over het profiel van jongeren niet op een gepaste manier heeft geïnterpreteerd, nu zij niet spreekt over het profiel van kinderen die de *mara* probeert te rekruteren maar over het profiel van de kinderen die bij de *mara* toetreden, ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – waarom de bende jongeren zou proberen te rekruteren die niet vallen binnen het profiel van jongeren die ook daadwerkelijk tot de bende toetreden. Hoewel de verklaringen van de moeder van verzoekers zoon strikt gezien niet uitsluiten dat de *mara* ook kinderen proberen te rekruteren waaraan de ouders aandacht schenken, is de door verzoeker voorgehouden rekruteringspoging, gezien deze verklaringen, alvast minder plausibel.

Waar verzoeker opmerkt dat de moeder van zijn zoon wel de evolutie van de aanwezigheid van de MS in haar wijk heeft beschreven en sommige informatie heeft gegeven over de MS en de lokale leider ervan en dat zij nooit enig contact heeft gehad met de lokale bendeleider of de leden van zijn bende, wijst de Raad er nogmaals op dat het aan verzoeker toekomt om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken aan de hand van bewijskrachtige stukken of voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen. Met zijn betoog beperkt verzoeker zich tot het louter tegenspreken van de voorgaande vaststellingen, dan wel het vergoelijken van de vaststelling dat de moeder van zijn zoon weinig informatie kon geven over de lokale bende die zijn zoon zou hebben proberen rekruteren, zonder evenwel de concrete vaststellingen daarover in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Uit de voorgaande motieven blijkt overigens niet dat van de moeder van de zoon van verzoeker wordt verwacht dat zij de hele biografie van de lokale bendeleider uiteenzet, doch wel dat zij een minimum van informatie kan aanreiken over de baas van de bende MS in haar wijk, die sedert jaren aanwezig was in haar buurt en persoonlijk haar zoon probeerde te rekruteren, ook al heeft zij met deze man zelf nooit contact gehad.

Waar verzoeker nog opmerkt dat zijn zoon in april nog een paar dagen naar school is gegaan, maar na de Paasvakantie, die op 13 april 2019 begon, niet meer naar school is teruggekeerd, beperkt hij zich tot

een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien strijdig is met de verklaring van de moeder van zijn zoon dat haar jongste zoon tot eind april naar het college ging (adm. doss., stuk 7, map met 'landeninformatie', notities van het persoonlijk onderhoud van de moeder van de zoon van verzoeker, p. 19). Op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure hebben verzoeker of de moeder van zijn zoon verklaard dat hun zoon na de Paasvakantie niet meer naar school is teruggekeerd.

Ten slotte dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker dat een bendelid van MS zijn zoon wilde rekruteren. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker er niet in geslaagd is deze motieven te weerleggen of te ontkrachten, zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoeker nog opmerkt dat uit de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van 15 juli 2019 blijkt dat rekrutering van (jonge) personen/kinderen door bendes degelijk plaats vindt in El Salvador en dat uit een verslag van 26 november 2018 van International Crisis Group blijkt dat jongens van twaalf jaar en ouder het belangrijkste doelwit zijn voor rekrutering, wijst de Raad erop dat uit deze informatie niet blijkt dat er in El Salvador sprake is van groepsvervolging waarbij alle jongeren het slachtoffer worden van rekrutering. Door louter hieruit te citeren, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, en te stellen dat zijn zoon in april 2019 vijftien jaar oud was en woonde in een zone waar de bende MS actief was, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de rekruteringspoging, voert verzoeker niet dienstig aan dat hij, zijn zoon en zijn familie risico's lopen om gevisieerd te worden door de MS in geval van terugkeer omdat zijn jongste zoon niet is ingegaan op de aanvraag van de MS.

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift voorts gelden dat ook zijn verblijf in het buitenland aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee gepaard gaande gewelddaden.

Op basis van de beschikbare landeninformatie kan niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, toont verzoeker niet aan dat hij naar aanleiding van de door hem aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar El Salvador. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Hij maakt slechts in het algemeen gewag van een mogelijke perceptie bij bendeleden dat hij welvarend is omwille van zijn verblijf in het buitenland. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in El Salvador voor zijn vertrek een behoorlijk inkomen had en kon sparen, zodat niet kan worden ingezien waarom zijn terugkeer uit het buitenland zou leiden tot een verhoogd risico dat hij zou worden beschouwd als financieel meer vermogend dan voorheen. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van zijn asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als iemand die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Waar verzoeker nog argumenteert dat uit verschillende bronnen blijkt dat er in El Salvador geen effectieve beschermingsmogelijkheid door de nationale autoriteiten bestaat in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat vermits verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt actueel problemen te hebben met bendeleden, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is. Om dezelfde reden is het gegeven dat er geen intern vestigingsalternatief zou bestaan voor verzoeker evenmin relevant.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hem aangehaalde feiten geen geloof kan worden gehecht, dan wel dat deze onvoldoende actueel of zwaarwichtig zijn en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.5. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN